

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17Csp/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123201351
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123201351.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

-2- 17Csp/9/2023

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX D. E., právne zastúpeného: JUDr. Matúš Motyka, advokát so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie takto

rozhodol:

-2- 17Csp/9/2023

I. Z a m i e t a návrh žalovaného na spojenie vecí.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 100 EUR, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vychádzajúc z prisúdenej sumy v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

-2- 17Csp/9/2023

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 09.02.2023 domáhal, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1 376,10 EUR titulom primeraného finančného zadostučinenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 22.02.2017 so žalovaným uzavrel Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky. Okrem toho mu však žalovaný podsunul na podpis viaceré dokumenty, medzi ktorými bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Až keď žalovaný zaslal zamestnávateľovi žalobcu žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 11.05.2018, žalobca sa dozvedel, že podpísal spolu so spotrebiteľskou zmluvou aj dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Žalobca sa žalobou spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 10.08.2018 domáhal povinnosti zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.02.2017. Tunajší súd uznesením č.k. 9Csp/156/2018-21 zo dňa 15.08.2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Žalovaný podal voči predmetnému uzneseniu odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 16.10.2018 č.k.

12Co/14/2018-47 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Rozsudkom č.k. 9Csp/156/2018-84 zo dňa 21.01.2019 tunajší súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.02.2017. Žalovaný podal voči rozsudku odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove rozhodol rozsudkom zo dňa 16.12.2019 č.k. 18Co/51/2019-125 tak, že prvoinštančný rozsudok potvrdil. Z odôvodnení uvedených rozhodnutí vyplýva, že dotknutý úver je bezúročný a bezpoplatkový v dôsledku hrubého porušenia povinnosti dodávateľa skúmať bonitu klienta pri poskytovaní úveru. Dotknuté rozhodnutia súdov vo výroku i v odôvodnení deklarujú porušenie noriem spotrebiteľského práva. S poukazom na § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľov si žalobca uplatnil primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 376,10 EUR, ktorá predstavuje polovicu zo sumy, ktorú si žalovaný prostredníctvom žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy nezákonne uplatnil na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný si totiž u zamestnávateľa žalobcu uplatňoval pohľadávku vo výške 2 752,20 EUR. Žalobca pritom zdôraznil, že nešlo len o hrozbu akademickú (možnú v budúcnosti), ale o reálny výkon práva na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy. Až po úkonoch procesného útoku zo strany žalobcu v súdnom konaní bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia predmetnej dohody.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 24.02.2023 navrhol, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a priznal mu náhradu trov konania. Poprel nárok žalobcu čo do dôvodu i výšky. Uviedol, že žaloba neobsahuje skutkové okolnosti, ktoré by preskúmateľným spôsobom odôvodnili základ nároku a jeho výšku. Sumu 1 376,10 EUR považoval za neprimeranú. Mal za to, že žalobca ani netvrdí, ani nepreukazuje okolnosti, ktoré by ju preukazovali ako „primeranú“ a ako „zadosťučinenie“. S poukazom na rozhodnutie R 52/2020 (uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/14/2020 zo dňa 23.06.2020) mal za to, že výšku finančného zadosťučinenia nemôže súd určiť voľnou úvahou. Ohľadom samotných zrážok zo mzdy žalovaný uviedol, že v čase predloženia žiadosti o výkon zrážok nie je zrejmé, či, kedy a v akom rozsahu bude zrážka vykonaná, pričom v čase predloženia žiadosti o výkon zrážok žalobca uhradil z istiny sumu 1 371,73 EUR. K dnešnému dňu žalobca uhradil rovnako 1 371,73 EUR. Žalovanému teda nebolo jasné, na základe čoho by malo ísť o nejakú hrozbu, akej povahy, z akých okolností mala vyplývať a v čom mala spočívať. Žalobca netvrdí, že by uhradil žalovanému aspoň sumu 2 000 EUR. Žalovaný mal preto za to, že žiadna hrozba nevznikla, pretože žaloba nevrátil ani len istinu. Medzi stranami sporu nedošlo k uzavretiu darovacej zmluvy. Hrozba sa teda napokon prejavila tak, že žalobca neuhradil už žiadnu sumu. Práve s ohľadom na okolnosti, ktoré viedli k predloženiu dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi sa žalovanému javí suma primeraného finančného zadosťučinenia za neprimeranú. Ani jednu splátku žalobca nevykonal včas, a to aj napriek tomu, že bol v zmysle zákona vždy upozornený na omeškanie. Požiadavku žalobcu tak považoval za v priamom rozpore s požiadavkou primeranosti a v rozpore s dobrými mravmi, keďže sám žalobca nesplnil svoju povinnosť. Žalovaný mal preto za to, že ak by mal žalobca nárok na primerané zadosťučinenie, tak len v symbolickej výške 1 EUR. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania, pretože od vydania dotknutých rozhodnutí súdov uplynula 3-ročná premlčacia doba skôr, ako došlo k podaniu žaloby v tejto veci na súd. Pre uplatnenie nároku na primerané zadosťučinenie nie je nutné, aby mu predchádzalo iné súdne konanie alebo spor (NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017) a s prihliadnutím na všetky okolnosti vyplývajúce z tvrdení žalobcu si tento mohol svoj nárok uplatniť už bezpochyby dňa 21.01.2019 v súvislosti s rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/156/2018-84. Žalovaný mal za to, že je vylúčená obrana žalobcu o jeho možnosť uplatňovať si nárok až po skončení predchádzajúceho konania, a to s poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, z ktorého vyplýva, že pre úspešné uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia sa nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy. Z rozhodnutí predchádzajúcich vydaniu spomínaného rozsudku najvyššieho súdu vyplýva, že žalobcovia si uplatňovali svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie priamo popri iných nárokoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, a teda bez toho, aby tomu predchádzalo iné konanie a jeho právoplatné skončenie. Prijatie tvrdení žalobcu a rozsudok odvolacieho a dovolacieho súdu by nedávali právny zmysel. Ak najvyšší súd definoval podmienky za ktorým možno uplatniť právo na primerané finančné zadosťučinenie a výslovne uviedol, že žiadny predchádzajúci spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom nemusí prebiehať, potom okamih, kedy sa právo na primerané finančné zadosťučinenie mohlo prvýkrát vykonať, logicky nemôže viazať na skončenie nejakého konania. V takom prípade by totiž predpokladom na jeho uplatnenie musel byť spor prebiehajúci alebo skončený, a to najvyšší súd nielenže neuviedol vo svojom rozhodnutí, ale výslovne poprel nutnosť tejto podmienky. Žalovaný mal preto za to, že žaloba o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia mohla byť podaná v deň podania žaloby, o ktorej bolo vedené konanie pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 9Csp/156/2018. Záverom žalovaný navrhol, aby súd spojil vec

s vecou vedenou pod sp. zn. 7Csp/9/2023, kde žaloba bola podaná dňa 13.02.2023, pričom v oboch prípadoch ide o tých istých účastníkov a žalobca jedným splnomocnením poveril advokáta na podanie žaloby, nie viacerými splnomocneniami a ani na viacero žalôb.

3. Žalobca v replike zo dňa 24.03.2023 odcitoval celý bod 18 odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019 a mal za to, že úvahy žalovaného podporené iba krátkymi citáciami z tohto rozhodnutia sú účelovo vytrhnuté z kontextu a žalovaným vykladané absolútne opačným spôsobom, ako to v predmetnom rozhodnutí učinil najvyšší súd. Námietku premlčania považoval za nedôvodnú, pretože premlčacia doba začala plynúť od momentu právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 21.01.2019 č.k. 9Csp/156/2018-84 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.12.2019 č.k. 18Co/51/2019-125 (23.02.2020), pričom žaloba bola súdu doručená dňa 09.02.2023, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. S poukazom na novelizované znenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa (účinné od 10.06.2013) mal za to, že právo na primerané finančného zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušeného práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi, a to bez toho, aby sa vyžadoval vznik nejakej ujmy na strane spotrebiteľa. Postačuje ak k porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Mal za to, že pre naplnenie hypotézy §3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. je podmienkou jedine právoplatné rozhodnutie súdu, v ktorom musí byť porušenie noriem spotrebiteľského práva jasne deklarované (vo výroku alebo v odôvodnení). Keďže si žalobca uplatňoval porušenie spotrebiteľského práva, ako aj povinnosti žalovaného ustanovenej týmto zákonom, resp. osobitným predpisom, zastával názor, že bola naplnená dotknutá hypotéza právnej normy. Záverom vo vzťahu k uplatnenej výške primeraného finančného zadosťučinenia uviedol, že v súčasnosti neexistuje exaktne stanovené kritérium, ani vzorec pre stanovenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, preto jeho výška tak závisí vždy od úvahy súdu. Zastával názor, že uplatnená suma je v súlade s požiadavkou účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany, pretože žalobca v súdnom spore preukázal opakované a viacnásobne porušenie noriem spotrebiteľského práva, a to neskúmanie bonity klienta (§ 7 zákona o spotrebiteľských úveroch) a výkon práva odporujúceho dobrým mravom (§3 ods. 1 OZ). Záverom potvrdil, že žalobca doposiaľ uhradil žalovanému sumu 1 371,73 EUR, hoci mu bolo poskytnutých 2 000 EUR, avšak v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13Csp/91/2020 si žalovaný od žalobcu uplatňuje doplatenie sumy 1 985,69 EUR s príslušenstvom. Žalovaný pritom predmetnú žalobu o zaplatenie podal napriek skutočnosti, že rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 9Csp/156/2018 zo dňa 21.01.2019 súd jednoznačne konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Poukázal tiež na to, že v žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy žalovaný požadoval dokonca zaplatenie sumy 2 752,20 EUR, a teda požadoval nezákonne minimálne sumu 2 123,93 EUR (2 752,20 – 628,27).

4. Žalovaný nevyužil možnosť vyjadriť sa k replike žalobcu.

5. Súd nariadil termín pojednávania na deň 26.09.2023, ktorého sa právny zástupca žalovaného nezúčastnil a svoju neprítomnosť, ako aj neprítomnosť žalovaného ospravedlnil a súhlasil s vykonaním pojednávania a rozhodnutia vo veci v ich neprítomnosti.

6. Súd na pojednávaní dňa 26.09.2023 vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise (na čl. 9 uznesenie Okresného súdu v Prešove č.k. 9Csp/156/2018 - 21 zo dňa 15.08.2018, na čl. 11 uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co/14/2018 - 47 zo dňa 16.10.2018, na čl. 15 rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/156/2018 - 84 zo dňa 21.01.2019, a to aj s príslušnou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, na čl. 21 rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 18Co/51/2019 – 125 zo dňa 16.12.2019 spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, na čl. 26 žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 11.05.2018), oboznámil sa so skutkovými tvrdeniami strán sporu, ako aj s ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 22.02.2017 zmluvu o o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 2 000 EUR. Žalovaný doposiaľ uhradil za účelom splatenia úveru sumu 1 371,73 EUR. Žalovaný predložil zamestnávateľovi žalobcu žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu zo dňa 22.03.2018 v rozsahu 2 752,20 EUR. Uznesením č.k. 9Csp/156/2018-21 zo dňa 15.08.2018 tunajší súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. XXXXXXXXXXXX k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.02.2017, na výkon zrážok zo mzdy

žalobcu do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Žalovaný podal voči predmetnému uzneseniu odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 12Co/14/2018-47 zo dňa 16.10.2018 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Rozsudkom č.k. 9Csp/156/2018-84 zo dňa 21.01.2019 tunajší súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.02.2017 v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.02.2017, na výkon zrážok zo mzdy žalobcu. Žalovaný podal aj voči tomuto rozsudku odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove rozhodol rozsudkom č.k. 18Co/51/2019-125 zo dňa 16.12.2019 tak, že prvoinštančný rozsudok potvrdil. Oba rozsudky tak nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23.02.2020. Z odôvodnení uvedených rozsudkov vyplýva záver, že žalovaný hrubo porušil povinnosti dodávateľa skúmať bonitu žalovaného pred poskytnutím úveru.

8. Zistený skutkový stav súd právne posúdil podľa nasledujúcej právnej úpravy:

9. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12. Podľa § 166 ods. 1 Civilného sporového poriadku v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

13. Keďže žalovaný navrhoval spojiť toto konanie s vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 7Csp/9/2023 súd prvým výrokom rozhodol o zamietnutí návrhu žalovaného na spojenie dotknutých vecí, nakoľko vec vedená pod sp. zn. 7csp/9/2023 bola ku dňu rozhodovania vo veci 17Csp/9/2023 už právoplatne skončená.

14. Následne sa súd zaoberal vecou samou. Zákonnými predpokladmi úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je:

- existencia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi slúžiacimi na ochranu spotrebiteľa (napr. zákon o spotrebiteľskom úvere, zákon o finančných službách na diaľku, osobitné ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka),
- úspešné uplatnenie porušenia tohto práva alebo povinnosti spotrebiteľom na súde a
- pasívne vecne legitimovaný subjekt, ktorý za porušenie predmetného práva alebo povinnosti zodpovedá.

15. Krajský súd v Prešove vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil záver, že pokiaľ bol spotrebiteľ v predchádzajúcom spore úspešný pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný (napr. uznesenie 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018 alebo 17Co/17/2018 zo dňa 10.4.2018). Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019 sa s týmto názorom stotožnil a uviedol nasledovné: „Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od

protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žiadnu inú podmienku, aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“

16. V súlade s princípom právnej istoty upraveným v článku 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie preto rešpektuje uvedené právne závery vyšších súdnych autorít a plne na nich odkazuje.

17. V predmetnej veci bolo nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere podliehajúca právnej úprave o spotrebiteľských zmluvách a že tomuto konaniu predchádzalo iné konanie, v ktorom bol žalobca úspešný so svojim žalobným návrhom. Skutkový stav ako taký nebol medzi stranami sporný. Žalovaný rozporoval predovšetkým skutočnosť, či je odôvodnené priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v danom prípade, či je požadovaná výška primeraného finančného zadosťučinenia primeraná a či nárok žalobcu nie je už premlčaný.

18. Súd teda konštatuje, že právny vzťah medzi účastníkmi konania je spotrebiteľského charakteru, žalobca vystupuje ako spotrebiteľ a žalovaný ako dodávateľ a na predmetné spotrebiteľské vzťahy medzi stranami sporu sa vzťahuje úprava zakotvená v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a aj úprava spotrebiteľských zmlúv uvedená v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

19. V prvom rade sa súd zaoberal žalovaným vnesenou námietkou premlčania, ktorú vyhodnotil ako bezdôvodnú. Všeobecná trojročná premlčacia doba podľa názoru súdu začala plynúť od právoplatnosti rozsudku tunajšieho súdu č.k. 9Csp/156/2018-84 zo dňa 21.01.2019, a teda od 23.02.2020. Žaloba žalobcu bola na súd doručená dňa 09.02.2023, a teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Ak žalovaný poukazoval na to, že žalobca si mohol uplatňovať svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie už aj skôr, spolu so žalobou v predchádzajúcom konaní, súd musí prisvedčiť, že nie je vylúčené, aby žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná už spolu so žalobou, ktorou sa spotrebiteľ domáha ochrany svojich práv, avšak v takom prípade sa vystavuje aj hrozbe neúspechu v konaní o primerané finančné zadosťučinenie, preto že v prípade, že súd jeho žalobe o ochranu jeho práv nevyhoví, nebude naplnená ani podmienka pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Právo domáhať sa žalobou priznania primeraného finančného zadosťučinenia je dozreté (actio nata) momentom právoplatného ukončenia súdneho konania, v ktorom si spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenia svojich práv alebo povinností dodávateľa.

20. Súd mal na základe zisteného skutkového stavu s poukazom na právnu úpravu primeraného finančného zadosťučinenia za to, že dikcia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa bola naplnená tým, že žalobca ako spotrebiteľ bol úspešný v predchádzajúcom konaní o uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, a teda na súde úspešne uplatnil porušenie práv alebo povinností ustanovených zákonom o spotrebiteľských úveroch, a preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za toto porušenie práv spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa – ktoré v danom prípade spočívalo v nedodržaní povinnosti skúmať s odbornou starostlivosťou bonitu žalobcu ako spotrebiteľa pred poskytnutím úveru. Súd pritom zastáva názor, že porušenie práva alebo povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi nemusí byť konštatované vo výroku rozsudku, pretože takáto podmienka nevyplýva zo znenia ustanovenia § 3 ods. 5 poslednej vety zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Je potrebné podotknúť, že v zmysle citovaného ustanovenia nie je nevyhnutné, aby na strane spotrebiteľa došlo k nejakej konkrétnej ujme (ako už súd citoval vyššie rozhodnutie najvyššieho súdu - viď bod 13. odôvodnenia). Pri úvahách o výške primeraného finančného zadosťučinenia tak súd vychádza predovšetkým z konkrétnych okolností daného prípadu, a to intenzity porušenia práv spotrebiteľa/povinností dodávateľa, charakteru porušených práv/povinností a ich potenciálnych dôsledkov, časového trvania závažného konania, a v neposlednom rade na jednotlivé funkcie primeraného finančného zadosťučinenia. Vzhľadom na konkrétne okolnosti tohto prípadu sa súd v rámci úvahy o výške primeraného finančného zadosťučinenia nestotožnil s výškou žalobcom uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia.

21. S poukazom na citované právne ustanovenia a vzhľadom na zistené skutkové okolnosti tohto prípadu (hrubé porušenie povinnosti skúmať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, v dôsledku čoho bol konštatovaný aj rozpor výkonu práva na zrážky zo mzdy s dobrými mravmi) súd priznal žalobcovi nárok na primerané finančné zadostučinenie voči žalovanému v sume 100 EUR a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

22. Súd sa domnieva, že priznaná suma reflektuje závažnosť daného porušenia povinnosti dodávateľa a zároveň práv spotrebiteľa, konkrétne skutkové okolnosti v danom prípade a intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, prípadne potenciálnych dôsledkov, ktoré spotrebiteľovi hrozili, ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Pri výške určenia primeraného finančného zadostučinenia súd zohľadnil všetky osobitosti tohto prípadu a dospel k záveru, že primerané finančné zadostučinenie vo výške 100 EUR považuje za primerané, splňajúce jednak funkciu satisfakcie pre žalobcu a minoritne aj funkciu sankcie pre žalovaného zohľadňujúc podľa názoru súdu ako najvýznamnejšiu skutočnosť, že v danom prípade možno aj práve porušeniu povinnosti dodávateľa overovať bonitu spotrebiteľa pripísať potenciálne dôsledky spočívajúce v nesplácaní úveru žalovaným, keď pri dodržaní dotknutej povinnosti dodávateľa by k poskytnutiu úveru a predĺženiu žalovaného ani nedošlo, a tak by sa žalovaný nedostal do omeškania so splácaním svojho dlhu. Samozrejme súd ale zohľadnil aj tú skutočnosť, že doposiaľ zo strany žalobcu nedošlo k reálnemu zásahu do jeho majetkovej sféry, naopak, žalobca doposiaľ žalovanému ani nevrátil plnú sumu poskytnutých finančných prostriedkov.

23. Na dôvažok súd dodáva, že účelom primeraného finančného zadostučinenia pri porušení práv spotrebiteľa síce nemá byť len odradenie dodávateľa od takýchto praktík do budúcnosti, je ním aj určitá satisfakcia pre spotrebiteľa za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol potenciálny benefit aj pre ostatných spotrebiteľov, avšak stále je potrebné mať na zreteli, že primerané finančné zadostučinenie nemá byť nástrojom obohatenia sa pre spotrebiteľa.

24. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak vychádzajúc pri výpočte trov konania z prísudku. Plný úspech žalobcu v konaní, kde výška plnenia závisí od úvahy súdu, súd odvodzoval od úspechu v základe nároku. K tomu podporne súd poukazuje na literatúru, napr. Števcík, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, str. 926-927, cit. „Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti“. Súd je toho názoru, že v prípadoch, keď rozhodnutie o výške plnenia závisí len od úvahy súdu, pričom súčasne žalobca neuplatňuje výšku plnenia v zjavne nedôvodnej výške, predstavujúcej šikanózný výkon práva, motivovanej len snahou o navýšenie trov konania a nie záujmom na spravodlivom usporiadaní veci, nemožno od žiadneho žalobcu spravodlivo očakávať, aby sa presne „trafil“ do úvahy súdu, pokiaľ ide o výšku plnenia. Preto je namieste priznať plnú náhradu trov konania, ak bol žalobca v základe plne úspešný aj vtedy, ak čo do výšky bol úspešný len v časti. I keď Civilný sporový poriadok nemá ustanovenie totožné s niekdajším § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré bolo priamym zákonným podkladom pre priznanie plnej náhrady trov konania aj v prípade čiastočného úspechu, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, vyššie uvedené závery právnej teórie a praxe svedčia o tom, že ani v podmienkach novej procesnej úpravy nie je dôvod na ustúpenie od takého záveru. Súd ďalej už len poznamenáva, že tak, ako tomu bolo aj v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p., tak aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej

odmeny advokáta v takom prípade vypočíta a určí len z výšky súdom priznaného plnenia. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

-2- 17Csp/9/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.